

Co vám žádné náboženství ani žádná politická strana neřekne

Víte, co jsou to Kony Stavby Světa?

Že nevíte?

Není divu. Ve škole se o tom nemluvílo. Neřekl vám to ani pan farář, a dokonce to nezaznělo ani v televizi, kterou spousta lidí poslouchá, aby byla takzvaně „v obraze“.

A přece existují.

Je to souhrn Pravidel, na kterých je postaven svět. A to ten viditelný i ten neviditelný. Jejich pochopení vede k harmonickému životu a také k osobnímu rozvoji každého z nás. Všechny Kony Stavby Světa jsou navzájem propojené, podporují se a doplňují.

Pochopit Kony Stavby Světa a žít v souladu s nimi je jako plout po proudu řeky, jako letět po větru.

Kdo se proti nim postaví, je jimi smeten. A nezáleží na tom, zda tak učiní vědomě nebo z neznalosti, z nepochopení. Je to jako kdyby se postavil lavině.

Kony Stavby Světa platí pro všechny.

ABSOLUTNĚ PRO VŠECHNY.

Jsou si jich vědomy Světlé síly i síly Temné a využívají je ku svému prospěchu.

To jen pro nás, lidi dnešní doby, jsou tyto informace skryty. Ptáte se proč?

Protože Vědění přece dává člověku moc!

Kde tedy jsou zmínky o těchto Konech?

Slyšeli jste někdy něco o Slovano Arijských Védách?

Slovano-Arijské Vědy jsou prapůvodním duchovním učením naší bílé RASY a je v nich ukryto velké vědění.

Slovano-Arijské Vědy - někdo je chválí, jiný je zatracuje.

Ale pokud věříte, že se jedná o falzum z pera KGB, nebo že si je vymyslel Alexandr Činevič, je to vaše volba. Jedním z Konů Stavby Světa je totiž Kon svobodné vůle, a ten říká, že:

Nikdo nemá právo ovlivňovat právo výběru kohokoliv, mimo sebe.

Já jsem si vybral a mám na svůj názor stejné právo jako kdokoliv jiný, a proto říkám, že

Slovano-Árijské Vědy jsou původní a nezkreslené duchovní Vědění.

Byly totiž po celá staletí dobře ukryty, soudilo se, že jsou zničeny, a tak se nepodařilo do nich zavléci jedy za účelem manipulace se stádem, jako u jiných duchovních nauk.

A dále si myslím, že demokracie vůbec není ten nejlepší způsob, kterým by mělo být organizováno lidské společenství.

Pro koho je potřebná demokracie na zemi? Lidi to nejsou. To nám dokazuje náš prohnitý systém dnes a denně.

Kde se vlastně vzala ta demokracie?

Dokud byl člověk v přímém kontaktu se svým Tvůrcem, byl v jednotě se Stvořením. Projevoval a respektoval vždy a za všech okolností Svobodnou vůli svou i těch ostatních. Byl neuchopitelný a nepodrobitelný.

Ale byly zde síly, které chtěly získat nad lidstvem vládu. A tyto síly stály před velkým problémem:

Jak lze člověku odebrat svobodnou vůli a neporušit jeden ze základních Konů Stavby Světa?

A způsob našly. Ony ty temné síly totiž vůbec nejsou hloupé.

Se svou Svobodnou vůlí si každý člověk může udělat co chce. Je to přece jeho Svobodná vůle!

Může ji třeba někomu odevzdat. Dobrovolně. Jde jen o to jej přesvědčit, že je to pro něj to nejlepší.

No a daly se do toho. Vše, co se od té chvíle na zemi odehrávalo, bylo jen velkolepé divadlo, které sloužilo k naplnění tohoto jediného velikášského plánu Temných sil.

Nevěříte? Zdá se vám to absurdní? No, zkuste se zamyslet. Pokud toto připustíte, najednou vám zdánlivě nesmyslné události posledních tisíciletí začnou jedna do druhé zapadat jako kostičky puzzle.

Co se tedy vlastně dělo?

Nejdříve bylo nutné odříznout člověka od Zdroje, přerušit přímé napojení na Stvořitele a prázdné místo zaplnit náboženstvím. Nenechte se mýlit. Náboženství nevede člověka ke Stvořiteli. Naopak. Staví mezi Člověka a Tvůrce prostředníka. Hráli jste někdy tichou poštu? Určitě ano. Tak to je něco podobného. Stvořitel řekne „MILUJ“ a k Člověku dorazí „ZABIJ“.

A to jsou všechny ty náboženské války.

A pak to lidem jednou došlo a Temné síly musely vyměnit herce – taktiku ne, ta zůstala stejná. Nic nového nevymyslely.

A přišla na řadu demokracie.

Všichni jste svobodní! Můžete si svobodně vybrat, jak chcete žít. Dejte nám svůj hlas a my to zařídíme!

A my jsme to udělali.

Ano, připusťme si to. Dobrovolně jsme odevzdali svou Svobodnou vůli „někomu“. Dali jsme „někomu“ právo o nás rozhodovat.

Vlk se nažral a koza zůstala celá. Temné síly mají v rukou naši svobodnou vůli, a přitom neporušily Základní Kon Stavby Světa.

A navíc!

Vše, co ve světě tito „majitelé naší Svobodné vůle“ vykonají, dělají vlastně s naším souhlasem! My jsme jim odevzdali svou Svobodnou vůli.

A víte, jaký je další z Konů?

Vše má svou příčinu a následek. Co zaseješ, to sklídíš.

A víte, kdo bude sklízet ovoce těch skutků, které vykonají ti majitelé naší Svobodné vůle?

Hádejte, můžete třikrát!

Ano, jeden velký a těžký NÁSLEDEK se rozsype na milion malých následeků a každý si najde toho svého človíčka. Vždyť vše bylo konáno s naším souhlasem!

A velké svini se nestane nic, ale my všichni se budeme tak trochu brodit ve sračkách.
Lidi neblbněte, A VEZMĚTE SI ZPĚT SVOU SVOBODNOU VŮLI

Nedopustíte, aby se ty sviňárny dále děly s vaším tichým souhlasem.

Přemýšlíte možná nad tím, proč se mi vlastně ta demokracie nelíbí.

No, řeknu vám, že nejsem sám. Když si prohlédnete výroky slavných na toto téma, uvidíte, že výhrady mají i lidé uznávaní a mnohem vzdělanější, než jsem já. Tito lidé spatřují hlavní nebezpečí zejména v tom, že do rozhodování zasahují nevzdělané a lehce manipulovatelné masy.

Něco na tom bude.

Představte si, například, že na vaší zahrádce přistane hejno sarančat a protože mají za zády silnou skupinu ochránců přírody, usadí se tam.

No schválně, zkuste se s těmi sarančaty demokratickým způsobem dohodnout na tom, jak bude dále fungovat provoz na vaší zahrádce. Co na to, že jste inteligentnější, než průměrné saranče. Jedno saranče-jeden hlas. Skončíte velmi brzy.

Ale toto podobenství by se hodilo spíše k jinému, dnes velmi ožehavému tématu, které zde dnes nebudu otvírat. Vraťme se k demokracii.

Jde o to, že demokracie nedokáže zabránit bandě zločinců v uchopení moci. Nebo máte snad pocit, že naši demokraticky zvolení zástupci vedou zemi k prosperitě a světlé budoucnosti? Že naplňují představy a přání většiny národa.

Myslíte si, že ta masa je až tak tupá?

Není to spíše tak, že je postaráno o to, aby hlas národa nebyl v těch horních patrech slyšen a nerušil?

Zkusím další malé podobenství.

Představte si, že jste milovníkem růžové barvy a může vás být klidně v národě většina:

„Volby, svobodné volby, pojdte všichni k urnám, zvolte si svou budoucnost, řekněte, jak chcete žít a my to za vás zařídíme!“

„Hurá, máme demokracii, ten skvělý a jedině správný způsob, jak řídit věci veřejné. Tak pojdme volit tu lepší budoucnost, takovou, jakou ji chceme mít.“

„Tady si vyberte barvu, kterou chcete, a vhodte ji zde, do této urny, tím vyjádříte svou vůli a nic víc už dělat nemusíte, všechno ostatní za vás uděláme my. Jednoduché a pohodlné.“

„Ale tady máte jen modrou a zelenou.“

„No vždyť říkám, svobodně si můžete vybrat, kterou barvu chcete a vhodit ji do této urny. Podle vaší volby se potom zařídíme, máme přece demokracii.“

„Ale já bych chtěl růžovou.“

„Růžovou nemáme. Máme modrou a zelenou. Nechci vám radit, ale ta modrá je o něco lepší než ta zelená, má lepší volební program, slibuje lepší budoucnost.“

„Ale mě se nelíbí, já chci růžovou.“

„Víte, posledně vyhrála ta zelená, ale ukázalo se, že nenaplnila své sliby a že je silně zkorumpovaná.“

„Ale to je ta modrá také!“

„To sice je, ale méně. Také si můžete zakroužkovat odstín, který vám vyhovuje. To je takový bonus pro vás, něco navíc.“

„Já nechci žádný odstín modré ani zelené, já chci růžovou.“

„Tu nenabízíme.“

„Tak já tedy volit vůbec nebudu.“

„Ale to musíte! Je to vaše ovčanská, pardon, občanská povinnost. Generace před vámi položily své životy za volební právo. MUSÍTE volit, už jenom kvůli jejich odkazu. Chovejte se přece jako uvědomělý občan. Tím že nevolíte, nahráváte do kapsy nepřátelům demokracie.“

„Tak proč nenabízíte růžovou?“

„Růžová je přece nesmysl! Jak vůbec někdo může věřit v růžovou! Všechny vědecké kapacity potvrdily, že růžová je utopie, je to chiméra. Víte vůbec vy, prostý občane, co je to utopie? Co je to chiméra? Jsou o tom stohy vědeckých pojednání, ale to VY určitě nečtete. Jestli chodíte do práce a staráte se o rodinu, tak na to nemáte čas. Věřte vědeckým závěrům, zapomeňte na růžovou a vyberte si z nabídky. Tak co, modrá nebo zelená?“

„Proč vlastně chcete, abych volil? Vždyť je to jedno. Ta vaše modrá je tak trochu do zelena a ta vaše zelená zase do modra.“

„POTŘEBUJEME váš hlas! Potřebujeme věci dělat s vaším souhlasem. O tom je přece demokracie. My ty věci uděláme za vás, ale s VAŠIM souhlasem.“

„A k čemu potřebujete můj souhlas?“

„No to je přece jasné! Potřebujeme váš souhlas protože, jednáme VAŠIM JMÉNEM. A vy pak obdržíte OVOCE NAŠICH SKUTKŮ. Budete mít ovoce bez práce, to je skvělá nabídka, ne? Ještě že nás máte.“

„A co když mi to vaše ovoce nebude chutnat?“

„To je přece prosté! Nechutná vám modré ovoce? Při příštích volbách se rozhodnete pro zelené!“

„Tak s tím já nesouzním. Je mi jedno, že růžovou nenabízíte. Já ji přesto volím!“

„Ale to potom váš hlas bude ztracený!“

„Pro vás bude ztracený, ale já NEBUDU mít podíl na vašem zkaženém ovoci. Pro mě je jediná volba, a to je růžová, třeba to je zatím jen malá skvrnka. A své ovoce si snězte sami. Přeji vám dobrou chuť.“

Možná si teď říkáte, že toto podobenství bylo docela dobré a vcelku věrně vystihuje naše postavení u voleb.

Až na ten konec, že?

Jak můžu volit něco co nenabízejí?

A můžu snad volit něco s čím nesouhlasím jen protože to nabízejí?

A pomůže, když tam vůbec nepůjdu? Když zavřu oči a budu se tvářit, že se mě to netýká, když stejně nic neovlivním?

Přátelé, to je úplně stejné, jako kdybyste tam hodili jakýkoliv lísteček. A proč je to stejné?

Protože mlčíte. Nedali jste vesmíru najevo jasně svou vůli.

Je to tak, že Hmota totiž následuje Ducha. Co se zrodí ve Hmotě, je nejprve zrozeno v Duchu.

Když jdete do kuchyně pro něco k jídlu, vždy je tam nejprve impulz-potřeba, zhodnocení situace-v lednici mám zákusek, záměr-vstanu a vezmu si jej, a pak teprve následuje zhmotnění vašeho záměru

Tak proč by to se vším ostatním mělo být jinak?

Co na tom, že v hmotné rovině to vypadá, že toho moc dělat nemůžeme.

Pojďme tedy jednat na úrovni Ducha

Pojďme jasně sdělit vesmíru, co chceme.

Řekněme jasně:

Beru si zpět svou svobodnou vůli.

Když nesouhlasíme s tím, co tropí naše vládnoucí garnitura, proneste

Nikomu jsem nedal právo konat mým jménem tyto činy. Jsou v rozporu s mou Svobodnou vůlí a ovoce jejich konání ať padne na jejich hlavu.

Dobrá, tak tedy máme zpět svou Svobodnou vůli.

Ale co teď? Co si s ní počít?

Musíme si přece nastavit nějaký způsob, jak bude fungovat dále naše společnost.

Demokracie ne, tak co tedy?

Zkusme se podívat, jak se sebeorganizovali naši předkové. Naši dávní bílí Praotcové a Pramatky v dobách, kdy vláda jejich věcí byla v jejich rukou.

Příliš mnoho informací o tom nezbylo. Vše bylo důkladně uklizeno ohněm a mečem.

Zůstaly jen malé ostrůvky vědění, které se, naštěstí, uchovaly.

Slyšeli jste někdy něco o Kopném Právu?

Ve škole určitě ne. Tam jste slyšeli o primitivních poloopicích, které se domlouvaly skřeky a které se postupně vlivem práce a zhoršených životních podmínek vyvinuly do podoby dnešního člověka dvakrát moudrého.

A přitom dějiny Slovanských národů jsou veliké a slavné.

Naši předkové znali Kony Stavby Světa a žili s nimi v souladu.

Víte, co je ještě dalším problémem demokratického způsobu rozhodování?

Představte si, že skupina má dva názory. Demokraticky se odhlasuje, že názor A zastává 10 lidí a názor B 5 lidí. Výsledkem je názor A a 5 nespokojených kverulantů, kteří budou dělat vše pro to, aby dokázali, že názor A byl chybný a všichni, kdo pro něj hlasovali jsou pitomci.

Demokracie vytváří nejednotu a ostrůvky odporu uvnitř společnosti.

A to je zlé.

Toto by naši Předkové nedopustili. Jednota je základ. V jednotě je síla.

S výsledkem jednání se musí vždy ztotožnit VŠICHNI, kdo rozhodují.

A tak funguje Kopné Právo.

Kopa jedná tak dlouho, až jednající Kopní zástupci najdou řešení přijatelné pro všechny.

A Kopní zástupci mají důvěru těch, kdo je vyslali.

A jsou pod jejich neustálou kontrolou.

Kopní zástupci musí žít uprostřed těch, které zastupují.

Musí mít rodinu a dokázat, že se o ní dobře starají.

Musí mít dospělé a dobře vychované děti, musí už mít vnoučata, protože při rozhodování myslí na jejich budoucnost.

Určitě to nemůže být cucák těsně po pubertě nebo bezdětný a bezpátevní řiťolez, který v okamžiku zvolení opustí rodný kraj a jde do hlavního města za peníze nás všech dělat kariéru a hlavně ostudu.

Jména si dosad'te sami dle svého uvážení.

Kopné Právo, které po celá staletí vedlo naše Předky k jednotě, prosperitě a neporazitelnosti, je v dnešní době v původní podobě již těžko použitelné. Mění se doba i lidé.

Ale principy, na kterých Kopné Právo stojí musíme pochopit a začlenit do procesů naší sebeorganizace.

Je to naděje toho, že naše Svobodná vůle zůstane pevně v našich rukou.

O Kopném Právu a demokracii máme pořady s Vedagorem. Jsou k nalezení v archivu svobodného vysílače.